

2K KENNIS EN KUNDE

Reisverslag Ngathini Community, Kenia, Lunga Lunga, oktober 2004

Geloven in je dromen!

'Er gebeurt deze dagen van alles in mijn hoofd. Ik zie steeds meer mogelijkheden. Ik denk dat dit nog maar het begin is. Ik voel me heel happy'. Dat waren de meest kenmerkende woorden van hoofdmeester Ali Salim Mwazizo tijdens ons bezoek aan de Ngathini Community in oktober 2004. Ongelofelijk wat er gebeurt als je een beetje perspectief biedt aan deze mensen. Ineens wordt van alles mogelijk. Het lijkt wel of de mensen door dat beetje perspectief leren om te dromen. Vervolgens gaan ze geloven, worden enthousiast en krijgen ook nog de energie om die dromen waar te maken.

Vrijdag 22 oktober vertrekken we vroeg vanuit ons hotel naar de Ngathini Community. Lisette en ik hadden er echt zin in. De Ngathini Community is onderhand een beetje ons tweede thuis geworden. In oktober 2001 is het begonnen met een eerste steen voor het nieuwe schoolgebouw. Op een plek midden in de 'bush', over de grens van Kenia en vlak voor de grens van Tanzania, stonden toen alleen wat vervallen modderhutjes. Een goede honderd kinderen krijgen er les zittend op de grond. Nu staan er op die plek maar liefst 3 schoolgebouwen met in totaal 9 klaslokalen en een staffroom. Bovendien staan daar nu een medische post, een zelfgebouwd 'prosperitycenter', ruim 10.000 bomen en 2 grote watertanks. Alles ziet er goed onderhouden uit en de perken rond de gebouwen zijn vol met bloemen. De school is in die drie jaar het centrum geworden van een kleine sterk gegroeide lokale Community. Die groei blijkt wel uit het feit dat er nu ruim 550 kinderen op de school zitten.

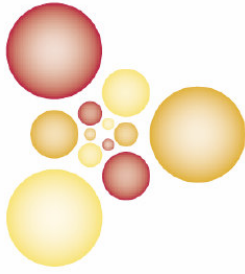

Medische post in werking

Onze belangrijkste zorg was de werking van de medische post. In maart hadden we het gebouw geopend en uit onze correspondentie met de school was gebleken dat het opstarten problemen gaf. Bij onze aankomst zagen we het gelijk. Er zaten volop patiënten te wachten op een behandeling. Voor het eerst is er medische zorg in de Community. Daar moest tot voor kort een wandeling van circa 15 kilometer voor gemaakt worden. Een oude man, naar eigen zeggen was hij 90 jaar oud, keek ons dolgelukkig aan. Hij had pijn aan zijn nek en aan zijn rug. Met zijn twee eigengemaakte houten stokken was hij naar de medisch post gelopen. Later bleek dat de 'nurse' hem had kunnen helpen. Hij straalde helemaal.

We werden hartelijk ontvangen door de hoofdmeester. Er was iets misgegaan met onze laatste brief. Onze komst is toch nog een verrassing. Hakuna matata (geen probleem), Karibu (welkom). Heerlijk om weer al die mensen te zien. We kennen elkaar. Handen worden geschut. Moeders willen een knuffel. De kinderen hebben ons inmiddels ook ontdekt. Overal herkenning, handjes en blije gezichten. We voelen de Afrika warmte tot in onze ziel. Nee, vandaag geen party. We komen ons twee daagse bezoek van volgende week voorbereiden. We willen vandaag alleen

2K KENNIS EN KUNDE

praten en een werkprogramma maken. Natuurlijk is er volgende week ruimte voor een feestje, maar eerst gaan we samen aan het werk. We willen weer een grote stap maken.

Ali brengt ons op de hoogte van de laatste ontwikkelingen. De nieuwe, extra leraar is er nog steeds niet. Het ministerie heeft het wel beloofd, maar voorlopig moeten ze met de 7 leraren nog zorgen voor de 550 kinderen en dat is een hele klus. De medische post heeft nu 2 verpleegkundigen. De overheid heeft de post nog niet officieel erkend als een publieke medische post. De Community betaalt nu zelf de verpleegkundigen en er is nog een groot gebrek aan medicijnen. Ali verwacht dat het nog wel even zal duren, want de overheid heeft geen geld. Ze zijn druk op zoek naar een oplossing, maar hoe los je dat op als je zelf ook geen geld hebt?

De schoolboerderij

We praten heel lang met Ali. Hij is een intelligente man en ook een echte manager. Hij weet dat niks kan lukken als je niet het team en de ouders weet te mobiliseren.

De Community heeft nog een stevige impuls nodig. Ze zijn coöperatief en ze willen selfsupporting zijn daar moet je een bepaalde basis voor hebben. En dan praten we over het idee van de schoolboerderij. De school heeft zelf 25 acres grond, ongeveer 20 voetbalvelden. De grond wordt maar voor een klein deel benut. Het meeste is gewoon 'bush'. Als we die bush eens schoon gingen maken en de grond gingen benutten voor de schoolboerderij. Wat zou er dan allemaal mogelijk zijn?

Een schoolboerderij moet wel een bijzondere boerderij zijn. De kinderen en de ouders moeten er steeds iets nieuws kunnen leren. Ali had een boek gelezen over een nieuwe manier van bijen houden. Je kan ook kippen houden. Geen lokale kippen, maar kippen die elke dag een ei leggen. En die legkippen kun je ook voortplanten. Op den duur kan de hele Community dan zulke kippen hebben. Wat te denken van echte melkkoeien. Zouden die kunnen overleven, want hier is de tse tse vlieg en soms kan het heel lang droog zijn? Geiten kunnen ook melk geven. Dat soort geiten hebben ze nu niet. Weet je dat je van melk ook kaas kan maken? Daar heeft de Ngathini Community geen ervaring mee. Ali wordt bij al die gedachten steeds enthousiaster. Zou hij de 'ouders' warm kunnen krijgen voor de schoolboerderij? En moeten er dan ook geen stallen komen en misschien ook wel een instructielokaal en een gasthuis voor de trainers? Ook Ali's brein werkt nu op volle toeren!

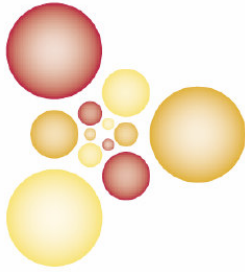
Vol enthousiasme nemen we afscheid. Ali gaat zijn team en het oudercomité bijeen roepen. Volgende week gaan we met z'n allen bijeen zitten, maar voordat we aan iets nieuws beginnen gaan we eerst de eerder gemaakte afspraken evalueren. Ali zorgt ervoor dat ook dat goed voorbereid is.

Boodschappen doen

Maandag 25 oktober gaan we met Ali naar Mombasa. We gaan een solar systeem kopen voor een van de schoolgebouwen. Voor het eerst komt er elektriciteit in de Community. Als het geïnstalleerd is kan er in de avond les gegeven worden aan de ouders en remedial teaching aan de kinderen. Omdat er nauwelijks medicijnen zijn in de medische post hebben we ook besloten om samen met Ali een flinke voorraad in te kopen. Gelukkig is er voldoende kennis om een basispakket samen te stellen.

Tijdens het boodschappen doen vertelt Ali trots dat het lerarenteam en het oudercomité de hele zaterdag hebben vergaderd. Ze hebben nagedacht over de schoolboerderij. Er is enthousiasme en er zijn nog een hoop vragen. Morgen gaan we het daar uitgebreid over hebben. Vandaag is het 'shopping day' en daar moet je in Mombasa de tijd voor nemen. Overigens een bijzondere

2K KENNIS EN KUNDE

ervaring om de hele dag rond te dwalen in deze overvolle, luidruchtige, stinkende en broeierig hete stad.

Dinsdag 26 oktober gaan weer op weg naar de Ngathini Community. Ons hele busje zit vol. Met de boodschappen van gisteren, met 600 flesjes frisdrank, koekjes, schriften, pennen, knuffels en niet te vergeten de oude typemachine van de vader van Lisette. Dit keer komen we vast te zitten met de bus. Niet in de modder maar door een grote steen. Het duurt meer dan anderhalf uur voor we verder kunnen. Door ongeveer dertig man wordt de auto van de steen getild. Mensen jullie worden bedankt!

Pennen en koekjes

We worden weer enthousiast ontvangen en op het programma van Ali staat dat we eerst alle klassen gaan bezoeken. Alle kinderen krijgen een pen en wat koekjes. Overal een hartelijke ontvangst. Zingen kunnen ze als de beste. In klas 1 zitten de meeste leerlingen. Vier kinderen per schoolbank en de rest op de grond. 135 kinderen in een lokaal. Hun leraar ziet er erg moe uit. De kleuterklas (84 kinderen) heeft een ware metamorfose ondergaan. Er wordt sinds kort gewerkt door 2 leerkrachten in vier verschillende groepen. De klas is aangekleed met zelfgemaakt spelmateriaal en achterin de klas staat zelfs een zelfgemaakte kast met leermateriaal. De onderwijsvernieuwing is op gang gekomen op de Ngathini school.

Het hoofd van de naburige school wil met ons praten. Zijn kinderen vertrekken massaal naar de betere Verkaart scholen in de directe omgeving. Hijzelf heeft nu nog maar een kleine honderd leerlingen (en ook 6 leraren!) Zijn schoolgebouw staat op instorten. We denken met hem mee. Kan hij geen dependance worden van de Ngathini? Kunnen de kleinere kinderen gewoon in hun eigen omgeving blijven. De beide hoofdmeesters gaan hierover doorpraten.

Resultaten

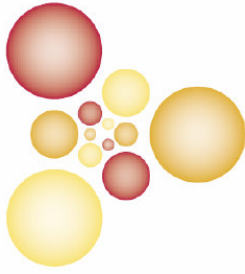
's Avonds hebben we een vergadering met de leraren, het ouder comité en het 'Safety and Health' comité. Alles bij elkaar ongeveer 30 mannen en gelukkig ook vrouwen. We bespreken eerst de resultaten van de vorige keer per programmaliijn gestelde prioriteiten. Er zijn behoorlijke vorderingen gemaakt. Hieronder staan per programmaliijn een aantal voorbeelden van succesvolle activiteiten, die trots aan ons gemeld worden.

1. Education line:

- Remedial teaching is ingevoerd voor de leerlingen van de hoogste klassen.
- Met de ouders is gesproken over het belang van een stabiele thuissituatie.
- De leraren zijn begonnen met het overleg in "vakgroepjes".
- In de grote klassen wordt geëxperimenteerd met onderwijs in groepen.
- Met de teachers wordt regelmatig gesproken over zelfdiscipline en de voorbeeldfunctie.
- Ouders van kinderen die veel verzuimen worden voor een gesprek uitgenodigd.
- Wantoestanden met kinderen worden zonder pardon aan de politie gemeld.

2. Safety and Health line:

- De medische post is van start gegaan.
- Moeders helpen als vrijwilligers bij de receptie en met schoonmaken.
- Alle kinderen hebben een medicijn gekregen ter bestrijding van bilharzia.
- Er is uitgebreide voorlichting geweest over aids-preventie en familieplanning
- De meisjes hebben regelmatig gesprekken met de 'zorgmoeder' over ongewenste zwangerschap en andere vertrouwenszaken.

2K KENNIS EN KUNDE

3. Prosperity line:

- Er zijn weer 2500 bomen geplant (houtproductie) en er staan 5000 stekjes in de nursery.
- Het aantal bananen bomen is uitgebreid tot 931 stuks.
- Binnenkort kunnen de eerste ananassen geoogst worden.
- De malarianetten zijn gemaakt en verkocht.
- Gestart is met de verkoop van drank en voedsel in een klein winkeltje.

Ali gaat de gestelde prioriteiten nog wat meer actiegericht maken. Hij gaat ervoor zorgen dat per programmalijn een concreet actieplan komt. Uiteraard acties met een haalbare tijdsplanning en met een verantwoordelijk persoon. Een beetje managementadvies van 2K kennis en kunde brengt weer een beetje meer structuur in het geheel.

Als we gaan praten over de schoolboerderij wordt de discussie hevig. Vanuit hun enthousiasme gaan de mensen steeds meer praten in het Swahili. Hun moedertaal leent zich beter voor het loskomende enthousiasme en de emoties die daarmee gepaard gaan. Maar voor ons is het zelfs in het Swahili duidelijk dat ze het helemaal zien zitten. De schoolboerderij moet een modelfunctie krijgen, waarmee zowel de kinderen als de ouders nieuwe kennis en kunde kunnen opdoen. Om 11.00 uur in de avond gaat de hele vergadering akkoord met het voorstel. We gaan ervoor! Ali krijgt de opdracht om morgen alle ouders te informeren over het idee van de schoolboerderij. De argumenten daarvoor zijn nu duidelijk.

Bidden voor het slapen

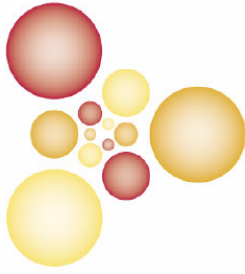
De avond wordt afgesloten met een gebed. God wij bedanken u omdat u zo goed voor ons zorgt. Uw zegen komt ons toe. Wij zullen ons best doen om onze plannen waar te maken en vragen u om ons daarbij te helpen. Geef onze gasten en ons een goede en vredige nachtrust zodat we morgen in goede samenwerking verder kunnen. Amen. Je hoeft niet gelovig te zijn om hier te kunnen bidden. We hebben het gevoeld. Bidden is hier gewoon 'puur' zijn.

We worden door een hele delegatie naar de medische post gebracht. Daar liggen onze matrassen en het muskietennet klaar voor de nacht. Lisette en ik zijn voldaan. Wat heerlijk is het om hier te zijn. Zo'n moment dat je niets meer te wensen hebt en daar slaap je heerlijk op. Woensdag 27 oktober begint de dag al voor zessen. Het is licht dus de Afrikaanse mens begint aan zijn dag. Er gebeurt al van alles. De mama's zijn al in de keuken aan het werk en de kinderen komen al naar school voor de remedial teaching. Ali komt ons opgewekt begroeten. We krijgen een teiltje water om ons lekker op te frissen. Iedereen lijkt zin te hebben in de nieuwe dag.

We gaan de medicijnen en alle andere medische spullen naar de medische post brengen. Van de verschillende spullen maken we foto's. De gulle gevers in Nederland kunnen dan zien hoe het materiaal ontvangen is. De nurse is bezig met een pas geboren baby. Je hoeft geen dokter te zijn om te zien hoe slecht het kind eraan toe is. De nurse geeft de baby een injectie. Ze zegt dat zonder deze injectie het kindje al helemaal geen overlevingskans zou hebben gehad. Nu was het een kwestie van afwachten of het medicijn zou aanslaan. De moeder kijkt angstig naar het gebeuren.

De leerlingen verzamelen onder de vlaggenmast. Dagelijks wordt daar de 2K/Ngathini vlag gehesen. De hoofdmeester vertelt de leerlingen wat er vandaag gaat gebeuren. Daarna gaan ze de klassen in. Voor het feest begint moet er eerst gewerkt worden. Ze krijgen ook nog frisdrank en twee snoepjes.

2K KENNIS EN KUNDE

Samenwerken

We zien steeds meer ouders op het schoolterrein. Ze komen voor de vergadering. Langzaam lijkt er schot in te komen. Allemaal zitten ze onder de bomen om genoeg schaduw te krijgen. Ali neemt het woord. Hij praat heel lang om alles zo goed mogelijk uit te leggen. Ze praten in het Swahili's. Iedereen is heel geconcentreerd. De kinderen moeten stil zijn. Dit is heel belangrijk voor de ouders. De ouders stellen allemaal vragen. Dan komt de conclusie. Ze zien de schoolboerderij helemaal zitten en natuurlijk zijn ze bereid om de 'bush' schoon te maken. Natuurlijk begrijpen zij dat dit veel tijd gaat kosten, maar zo zegt een van hen: dit zal ons verder helpen.

Ik krijg het woord. Ik vertel hen hoe trots we zijn om hier te mogen zijn en hoe fantastisch wij het vinden dat zij zo hard voor de school werken. Dat we blij verrast waren met de bouw van de nieuwe stenen toiletten voor de meisjes. We complimenteren ze met de vele casuarinabomen, die ze nu ook in de eigen samba (tuin) aan het planten zijn. Het bomentraject op de school heeft tot navolging in de hele Community geleid. Dat moet straks ook gebeuren met de andere producten en dieren van de schoolboerderij. De ouders applaudisseren hard. Ze hebben het begrepen en waarderen het zeer.

Lisette biedt officieel het solarsysteem aan. Ze vertelt hoe een lagere school in Den Haag het geld voor het solarsysteem letterlijk bij elkaar gelopen heeft. De Ngathini Community voelt zich heel bijzonder met al die hulp uit Nederland.

We gaan eten met de leraren en maken nog de laatste afspraken met Ali. Hij gaat samen met de ouders de 'bush' schoon maken en hij gaat een 'plattegrond' maken van de schoolboerderij. Natuurlijk gaat hij ook contacten leggen met de nodige instanties in Afrika. Zonder inschakeling van de bureaucratie kom je niet ver in Afrika. Wij gaan een policyplan maken en op zoek naar technische oplossingen voor de bouw en inrichting van de boerderij. Natuurlijk gaan wij ook zoeken naar financieringsmogelijkheden. Wij zijn het eens. Wij helpen weer bij het opstarten en op termijn gaat de Ngathini Community zelfstandig verder met de schoolboerderij. In maart 2005 willen we een operationeel plan klaar hebben liggen. Aansluitend kan dan actie volgen.

Uitnodiging

Gedurende de laatste jaren hebben we steeds vaker (financiële) bijdragen voor het werk in Kenia ontvangen. We willen al die mensen daarvoor bedanken. Ook het Haagse Verkaart Development Team danken we hartelijk voor de adviezen en coördinatie.

Wij houden ons zeer aanbevolen voor uw ideeën, deskundigheid en/of suggesties. Wij praten daar graag met u over: telefoon 070 3250288. Uw eventuele financiële bijdrage ontvangen wij graag op gironummer 9183042, t.n.v. de Stichting 2K helpt Kenia, te Rijswijk. Dankzij 100% subsidie van de Nederlandse Overheid komen uw euro's voor de volle 200% aan bij de projecten in Kenia.

Alle onze donateurs kunnen rekenen op vervolginformatie. Bent u geïnteresseerd in eerdere reisverslagen over de Ngathini Community dan kunt u deze [hier](#) vinden.

Gerard en Lisette Geenen